

Jelen van

(2021.05.15. Pálfalvi J. Viola)

Textus: Jn 16,1-15

Lekció: Ézs 40,1-8

Kedves Testvérek!

Tovább haladva János evangéliumában, Jézus búcsúbeszédei vannak előttünk. A mai délelőttön megláthatjuk, hogy Jézus ígéretet ad az övéinek, mégpedig annak az ígéretét, hogy elküldi a Pártfogót, a Szentlelket, aki jelen van a világban és jelen van személyesen a hívő ember életében.

1. A Szentlélek jelen van a világban

Először tehát azt nézzük meg, hogy hogyan van jelen a világban.

Érkezése

Általában, amikor a Szentlélekről beszélünk, akkor azt a pünkösdi események kapcsán tesszük, ahol ténylegesen megjelenik és betölti a tanítványokat. A mai szakaszunk azonban különleges azért, mert itt Krisztus, a Fiú a Szentháromság egyik személye beszél egy másik személyéről, a Szentlélekről. Abba nyerünk tehát betekintést, hogy hogyan is van jelen, hogyan működik a Szentháromság Isten. Úgy, testvérek, hogy jelen van az emberek életében, jelen van a világban. Jézus úgy beszél az Atyáról, mint aki a múltban bemutatkozott a világban (3. vers), ő maga éppen jelen van, azért lett emberré, hogy közösséget vállaljon velünk és végül az életét adja értünk és most bemutatja a tanítványoknak a Szentlelket, mint eljövendő valóságot és amit ott és akkor a tanítványok még csak ígéretként kaptak, az számunkra, akik már a pünkösdi történetet is ismerjük, valóság, valóban eljött a Szentlélek.

Az első, amit látunk tehát, az, hogy Isten folyamatosan jelen van abban a világban, amit Ő teremtett. Miért fontos ez nekünk? Azért testvérek, mert adott egy saját valóságunk. Éljük az életünket, halad valamilyen irányba a személyes életünk és érzékelünk globális folyamatokat, amiket próbálnak tudósok értelmezni és próbálunk egyénileg is értelmezni és fontos látunk, hogy a Biblia valósága és a világunk valósága nem két széttartó egyenes, aminek nincs metszete, hanem egymásba illeszkedő valóság. Úgy szólíthatjuk meg Isten és Ő úgy szólít meg minket, hogy eközben jelen van a mindennapok valóságában, jelen van a világban és így lép mellénk Szentlelkével. A következőkben azt nézzük meg, hogy hogyan van jelen a Szentlélek.

Megmutatja, hogy mi a bűn

Jézus először azt emeli ki, hogy leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn. A bűn, mégpedig az, hogy nem hisznek Jézusban. Erre a legjobb példa az, ha visszaemlékezünk a pünkösd történetre. A zsidók abban a hitben voltak, hogy Krisztus megfeszítésének így kellett lennie, hiszen istenkáromló volt és a legnagyobb vallásos nyugalom volt bennük, hogy ők most Isten szerint cselekedtek. Amikor azonban Péter pünkösdkor a Lélekkel megtelve prédikálni kezd nekik és bizonyítást tesz a megváltó, már feltámadt Krisztusról, azt olvassuk, hogy mintha szíven találták volna őket. Szembesülnek azzal, hogy mi történt. A Szentlélek tehát így ismerteti fel a bűnt. Testvérek, egy megtört, sok szempontból széteső világban élünk, ahol a mindennapjainkban tapasztaljuk, a bűn pusztítását. A Szentlélek jelen van mindebben és úgy van jelen a világban, hogy nem validálja az Isten nélküli állapotot, hanem mintegy tükröt tart, konfrontál és ebből a konfrontációból hív Krisztus keresztyéjéhez. Mert azt mutatja fel, hogy igenis van bűn, van bűn, amiből szükség van megváltásra. Azt olvassuk, hogy leleplezi a bűnt. Amit le kell leplezni az ott van, de nem veszik észre, hanem szükség van arra, hogy valaki megmutassa, valaki felismertesse. Ez pedig közösségeként is megszólít minket. Ugyanis be kell látnunk, hogy arról beszélni, hogy a bűn valóságos, amiből megtérésre van szükség, könnyen válhat ki első hallásra ellenállást. A Szentlélek azonban azt munkálja, hogy olyan közösségeink legyenek, ahol erről lehet beszélni, ahol ezt a tükröt felmutatják, de a teljes igazsággal, a kegyelemmel együtt. Ilyen munkát végez a Szentlélek.

Beszél az igazságról

Tovább lépve pedig, azt is mondja Jézus, hogy a Pártfogó elmondja az igazságot. Az igazságot arról, hogy mi történik Jézussal. A Szentlélek munkája nélkül Jézus egy megfeszített zsidó bűnöző lenne, aki megkapta a büntetését, talán a neve sem maradt volna fenn a történelem során, vagy talán egy tragikus sorsú erkölcsi tanító lenne. Azonban nem ez a valóság. Hanem a valóság az, hogy Krisztus a bűn árát fizette meg az életével és így halála és feltámadása a kegyelmet és az új életet hirdeti mindenkinek. A Szentlélek, amikor az igazságról beszél, akkor ezt suttogja bele a szívekbe, akkor ezt kiáltja bele a világba, hogy Jézus több egy történelmi alaknál, több nagy tanítónál, Ő maga az élet, amire szükségünk van. És ennek a hirdetésnek a nyomán életek változnak meg. Így változott meg Saul élete és lett belőle Pál, így változott meg a te életed testvérem, ha Krisztust uradnak vallod.

De Jézus nem áll itt meg, hanem azt is előrevetíti, hogy mi fog veled történni, hogy Ő visszamegy az Atyához, ahol azt olvassuk a Római levélben, hogy közbenjár értünk (Róm 8,34). Ez pedig

azért fontos, mert Jézus egyáltalán nem hagyja tudatlanságban a tanítványait, hanem biztonságot ad nekik azzal, hogy elmondja mi fog történni. Krisztusban olyan urunk van, aki biztonságot ad.

Ítéletet hirdet

Harmadszor pedig, a Szentlélek ítéletet hirdet. Az ítélet súlyos kifejezés, hiszen végletes. Arról szól, hogy valamiről végérvényesen kimondanak egy álláspontot és az úgy is marad. A Szentlélek azt hirdeti, hogy a világ fejedelme megítéltetett, vagyis legyőzetett. Az első, amit itt ki kell emelnünk, hogy ezek alapján a gonosz jelenléte a világban valóságos, nem mehetünk el amellett a tény mellett, hogy az ördög is jelen van a világban és pusztítani próbál. Testvérek, anélkül, hogy elspiritualizálnánk a kérdést, fontos ezt látnunk hívő emberként is. Azonban ami még ennél is fontosabb, hogy ennek nem kell félelmet, vagy szorongást kiváltania belőlünk, ez az egyik legnagyobb csapda, hogy elhitetné velünk, hogy van okunk félni. De az ítélet úgy hangzik, hogy a világ fejedelme már legyőzetett. Krisztus a kereszten megtörte az erejét. Ezért mindazok, akik vele élnek, már szintén győztek vele. Innentől pedig próbálkozhat a kísértő, de nincs hatalma felettünk, mert el vagyunk rejtve Krisztusban. Itt szeretnék visszautalni arra, hogy a bűn kapcsán azt mondtuk, hogy ez megszólít minket közösségként. Ezt kiegészíti az is, hogy a győztes hit hirdetése is szól nekünk közösségként. Mert ha megállunk a bűnnél, akkor éppen a lényegét hagyjuk ki. Testvérek van elhívásunk egymás és a környezetünk felé azzal, hogy ezt a győzelmet is felmutassuk.

Láttuk tehát, hogy a Szentlélek hogyan van jelen a világban, hogy megmutatja, mi a bűn, az igazság és az ítélet. Ezek után azt nézzük meg, hogy ez mit jelent személyesen számunkra.

2. Hogyan van jelen a hívő ember életében személyesen?

Vigasztal

Jézus nem tesz úgy, mintha teljesen hétköznapi dolgokról beszélne, amik nem váltanak ki reakciót, hanem azt látjuk, hogy reagál a tanítványokra. János szerkesztésében megfigyelhető, hogy a búcsúbeszéd korábbi részeiben már mind említette azokat a témákat, amikről most újra beszél, de itt most változik a fókusz. Érdeemes lehet majd később újraolvasni otthon, a 13-14. részek Krisztusra fókuszálva beszélnek az eljövendő dolgokról, itt pedig most a tanítványok kerülnek fókuszba. Ugyanis az, amiről Jézus beszél hat rájuk, a 6. versben egyértelművé teszi, hogy figyel rájuk, érzi miben vannak, látja a szomorúságukat, sőt, nem is hagyja őket ebben. Mervérsük ki egy pillanatra ezt a képet, mert ahogyan Jézus megáll a tanítványok

szomorúságában, úgy nem közömbös az iránt sem, ahogyan mi vagyunk testvérek. Mit mond nekik? Hogy jobb nekik, ha Ő elmegy, vagy másik fordítás szerint „javatokra válik”, biztosítja őket afelől, hogy bár Ő nem marad örökre a földi emberi testben, de ami ezután következik, az jó lesz a tanítványoknak. Nem most azonnal fog ez megtörténni, előbb felkészíti őket és innentől minden, ami csak történik a tanítványokkal abba az irányba mutat, hogy ők majd egyszer olyan bátor hitvallók lehessenek, akik szolgálata nyomán elér az evangélium az egész világra. De most még nem az indulás ideje van, hanem a vigasztalás ígéretének az ideje. A Szentlélek tehát vigasztalóként érkezik, aki a gyászt, a megtörtséget, a szomorúságot elhordozza. Testvérem így szól most a bátorítás, hogy nem vagy egyedül mindabban, amit most hordozol, mert Krisztus elküldte az Ő Lelkét, hogy velünk legyen. Így nyúlhatsz ki felé akkor, ha teljes sötétségben érzed magad és megragadhatod azzal a hittel, hogy Ő jelen van és jelenléte vigasztaló.

Elvezet az igazságra

A 12. versben azt olvastuk, hogy az „Igazság Lelke elvezet a teljes igazságra”. Itt rögtön nehézségbe is ütközhetünk. Hiszen napjainkban annyira nem divatos egyértelmű igazságokat kimondani. Nekem is van igazságod és neked is, ha lehet, akkor ne keresszük egymás útját, akkor nem súródunk és így mindenki élhet nyugodtan. Az ige azonban másról beszél, mégpedig arról, hogy Istennél van objektív igazság. Ez az az igazság, aminek nyomán ahogy az előbb hallottuk, a Szentlélek leleplezi a bűnt és ítéletet hirdet és ennek van személyes aspektusa is, a mi életünkre nézve. Az tehát, hogy a Lélek elvezet a teljes igazságra, felteszi a kérdést számunkra, hogy testvérem te hol keresed az útmutatást az életedre nézve? Te mit követsz? A Szentlélek az, aki az igazságban vezet, vagy máshogy fordítva, a teljes valóságban vezet.

Erre a vezetésre azért van szükségünk, mert magunktól nem tudnánk megismerni Istent. Mi próbálkozhatnánk, de szükséges az, hogy Ő maga kijelentse magát, tulajdonképpen bemutatkozzon és így megismerhessük Őt. Jézus ezzel kapcsolatban azt is kiemeli, hogy a Lélek úgy munkálkodik a hívő ember életében, hogy mindent Krisztustól vesz el. Az Ő munkája az, hogy minden időben azt az objektív igazságot, hogy Krisztusban van a megváltásunk, újra és újra érthetővé, befogadhatóvá és aktuálissá teszi a mindennapokban. Ezen a ponton válik egészen személyessé a Szentlélek munkája testvérek, ugyanis arról van itt szó, hogy Ő az, aki ma is velünk van isteni személyként és vezet minket folyamatosan annak érdekében, hogy a cél, az örök élet felé haladhassunk.

Dicsóít

Mindeközben pedig azt olvassuk, hogy dicsóíti Krisztust. Azzal, hogy bemutatja Őt a világban, mint győztes urat mutatja be. Az imént körbejártuk, hogy mi is az a kontextus, amiben Isten gyermekeiként éljük az életünket. Ebben a közegben mutatja fel úgy Jézus váltságát a Szentlélek, mint aki már elhordozta mindazt a fájdalmat, tragédiát, bűnt, amit látunk és mint aki így már győzött mindezek felett és ebbe a győzelembe hívja az övéit akkor is, ha ezt aktuálisan nem láthatjuk. A győzelem hírére pedig ünnepelni szokás. A Lélek dicsóíti Krisztust, mert róla tesz bizonyosságot és a halál feletti győzelem dicsóítést vált ki.

Ebbe a dicsóításba kapcsolódunk bele hamarosan, hiszen dicsóító vasárnapon vagyunk együtt. Egyszer valaki azt mondta, hogy amikor dicsóítunk, akkor helyreáll a világ rendje. Fontos azt látnunk, hogy ebben nem biztos, hogy mindig feltétlen öröm van, mert ahogyan az igazságról beszéltünk, az Isten igazságával való találkozás megállít, leleplez, formál, de nála helye van ezeknek is. Amikor a Szentlélekkel együtt magasztaljuk Krisztust, átengedjük magunkat annak, hogy Ő formáljon és ez nemcsak az énekeken keresztül történhet, hanem bármilyen formában, amivel kifejezzük a hálánkat, amivel bizonyosságot teszünk. Ámen!